

DIALOG – DIREKT # 13

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Det som gjorde djupaste intryck på mig under besöket i Indien hände i Calcutta. Jag besökte vår gamle vän Satya Bannerjee. Han har en god vän i ett närbeläget slumområde, en ung initiativrik man, som också var med på konferensen i Jamshedpur. Rakhal, som han heter, har bl.a startat en skola för slummens barn efter hård kamp mot element med helt andra intressen. Rakhal tog mig runt skolan, och jag förstod att det behövdes pengar. Det fick mig att fundera på att föreslå någon av barnens skolor att ta sig an att samla in pengar, eller rentav adoptera skolan.

Jag diskuterade med Satya om vad han tänkte och hans svar blev inte riktigt vad jag hade väntat mig. Han sa: "Antero, tänk över det hela mycket noga! Ta gärna med dig fakta men du behöver inte besluta något nu. *Pengar är inte problemet!* Vad som behövs är människor som bryr sig om. De som skall ge pengar behöver förberedas, men på samma sätt måste också mottagarna förberedas."

Jag blev lite överrumplad, men sedan förstod jag vad Satya menade. Han kämpar en kamp för Rakhal att växa i ansvar, finna rätt motivation etc. En mängd pengar plötsligt skulle kunna ge fel resultat. Jag hade sett på Rakhals arbete med stor beundran för hans mod, hängivenhet och osjälviskhet, men jag förstod hur nära vi har till sentimentalitet. Det är lika viktigt att vi ger vår omsorg som våra pengar. Jag vet ännu inte hur jag skall gå vidare.

Nästa dag slog det mig att Satyas kamp är en bra illustration till vad Moralisk upprustning är. Vårt arbete går ut på att utveckla en mänsklig mjukvara som gör att relationer fungerar, att människor tar an-

svar och handlar etiskt. Detta arbete ligger på ett annat plan än det materiella.

Det har kommit två brev med kommentarer till förra numret. *Gun Rydgård* skriver: "Vid läsning av sista "dialogbrevet" fick jag spontant följande tankar:

1) Du kallar Jerkers synpunkter "kritiska". Jerker delar tankar om ett visst skeende – är det "kritik"? Kritik kan ju vara positivt och uppbyggande, men då kallar vi det sällan kritik. Är utmaningar kritik? Jerkers tankar är väsentliga och långt ifrån det jag vanligen benämner kritik – de är synpunkter, som behöver tas in och prövas.

2) "Det har blivit till en kliché detta att MRA inte är en organisation". Ett faktum kan väl inte kallas en kliché?"

MRA var och är ingenting annat än en appell till människor (inklusive människor i ledande ställning och våra folk) att leva efter samvetet med abs. normer som ledstjärnor. Om vi gör en organisation av MRA, som är en "Guds egendom", då är det en annan sak. Men då är det inte moralisk upprustning längre utan bara ytterligare en organisation.

3) Beträffande ställningstagande i etikdebatten: Menar du att moralisk upprustning skall uppträda som organisation och deklarerat ställningstagande i vissa specifika "etikfrågor"? Om så är – då måste vi ha missuppfattat vår uppgift totalt. Vi borde ju istället delta i etikdebatten som "gudsinspirerade" medlemmar av olika organisationer, som redan finns, respektive ge stöd till de människor, som står mitt uppe i de brännande frågorna, så att de kan ta en ställning som leder till uppbyggnaden av samhällets moral (lyfter nivån) i stället för nedbrytning av moralen." (Gun R.)

Rune Måhl skriver: "Tänker på det här med A- och B-lag i vårt arbete. Har pga sjukdom kanske tillhört lag B. Har inte själv upplevt det så, men i det kortare perspektivet... Har inte deltagit i konferenser och aktiviteter i yttre motto. Upplevde efter sjukskrivning under 1 år att Gud ville lära mig något för livet. Människor i församlingen hade lättare att tala om det som var svårt. Jag hade inte längre svar på allt. Fick en ny syn på människor utifrån Guds synvinkel. Han kunde ibland bättre använda en sjuk än en frisk. Över huvud taget fick jag en känsla av att Gud inte såg i A och B människor. Han kunde bruka var och en efter hennes förutsättningar. Denna erfarenhet fördjupade min tro på ett Gudslett sätt. Nu vid 70 har jag slutat att arbeta i kyrkan och kan på nytt engagera mig i vårt arbete som Gud leder." (Rune M.)

Ja, det är väl dags att sluta tala om A- och B-lag. Det ligger mänsklig värdering i detta medan Gud ser på annat sätt. Skicka gärna fler kommentarer, långa eller korta.

Demokrati börjar med mig.

Jag har fått detta förslag till ett nytt tema att utveckla tillsammans. Demokrati innebär ju mer än frånvaro av diktatur, det förstår man av de tragiska händelserna i de forna öststaterna.

- Vilka erfarenheter och exempel har vi av demokrati?
 - Vad betyder det i hemmet, i skolan, på jobbet?
 - Vad gör samhället demokratiskt?
 - Hur börjar demokrati med mig?
- Skicka bidrag till mig för publicering i DD. Kanske kunde det rent av leda till en småskrift.

Min hustru stack en lapp med några kärnfullt formulerade satser i min hand. *Valerie Tikkanen*: "Idéen till Dialog Direkt kom från behovet av en intern debatt. Det skall vara ett forum för alla som känner sig kallade till MRA's idéer.

Jag har hört att många tycker si eller så om olika saker. Kan ni inte skriva till DD

så att vi alla kan få del av det. Vad du tycker kan stimulera andras tänkande.

Som det nu är skriver kanske en eller två per månad, medan c:a 70 får Dialog Direkt. De flesta av oss skriver dock ner våra tankar på morgonen. Skicka dem vidare till DD!" (Valerie T.)

Citatet

Från Harry F kommer åter några rader, denna gång av *Dalai Lama*.

"Alltför stor tonvikt läggs vid de fördelar som materiell framgång ger. Detta orsakar många av världens allvarligaste problem, och de har till stor del sitt ursprung i de mer utvecklade länderna. Detta är ett hot mot den del av vårt gemensamma kulturarv som i det förflutna inspirerade människor att vara ärliga, oegennyttiga och mentalt mogna. Det står klart för mig att enbart materiell framgång inte kan ersätta de gamla andliga och mänskliga värdena, som har möjliggjort världscivilisationens framsteg till idag. Jag upplever att vi måste hitta balans mellan materiell och andlig framgång. Jag har hört västerlänningar klaga mycket på det materiella framåtskridandet, men samtidigt, paradoxalt nog, är detta Västerlandets stolthet. Det är inget fel med materiellt framåtskridande i sig, förutsatt att människan ges företräde framför den teknik hon skapat. Trots att kunskap om materiella ting har bidragit mycket till människans välfärd, är den inte i stånd att skapa varaktig lycka. I USA, där den tekniska utvecklingen kanske har kommit längre än i något annat land, finns det ganska mycket mentalt lidande. Detta beror på att kunskap om materiella ting endast kan förse oss med den sorts glädje som är beroende av fysiska villkor: den åstadkommer inte den sorts glädje som kommer från inre utveckling, oberoende av yttre förhållanden.

Anteco